

وزیر علوم خبر داد:

بازگشت دانشجویو استاد‌های اخراجی ۱۴۰۱ به دانشگاه

وزیر علوم درباره روند بازگشت دانشجویان و اساتیدی که بنایبه دلایل مختلف اعم از اتفاقات ۱۴۰۱ از تحصیل و تدریس در دانشگاه محروم شده بودند، اظهار کرد: ما مانعی برای تحصیل هیچ دانشجویی نداریم، به پرونده تمام دانشجویانی که بنا بر دلایل مختلف اعم از اتفاقات ۱۴۰۱ از تحصیل محروم شده بودند، رسیدگی شد و همگی به دانشگاه بر گشتند. به گزارش ایسنا، حسین سیمایی صراف در عین حال خاطر نشان کرد: اگر دانشجویی فکری می کند مشمول این فرآیند بازنگری می‌شده‌است؛ اما همچنان از تحصیل محروم است؛ حتما به سازمان دانشجویان مراجعه کند. وزیر علوم، تحقیقات و فناوری همچنین درباره روند بازگشت اساتید محروم شده از تدریس به دانشگاه‌ها، توضیح داد: این فرآیند برای اساتید متفاوت است. چنده استاد دانشگاه به دانشگاه‌ها برگشتند. برخی از اساتید دانشگاه متأسفانه مهاجرت کردند و برخی اساتید دانشگاه نیز ممکن است هنوز به دانشگاه برگشته باشند که علت آن به استعلام از مراجع ذیربط برمی گردد که کارشان به تأخیر افتاده است. وی در ادامه تأکید کرد: اگر اساتید دانشگاه‌ها که مهاجرت کرده‌اند، تقاضای بر گشت کنند ما حتما استقبال و برای بازگشت آنها به دانشگاه‌ها کمک می‌کنیم.

■ ■ ■

فیلم کوتاه «کر» برنده چند جایزه بین‌المللی شد

فیلم کوتاه «کر» به نویسندگی و کارگردانی سجاد سلیمانی طی ماه‌های اخیر برنده چند جایزه بین‌المللی شده‌است. به گزارش ایبنا به نقل از مشاور رسانه‌ای پروژه، این اثر در ششمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم کرت (International Film Festival of Crete & Awards) در کشور یونان، جایزه بهترین فیلم‌برداری فیلم‌های کوتاه داستانی بین‌المللی را دریافت کرد. این جشنواره از دوم اگوست در یونان آغاز شد و پس از چند روز برگزیدگان خود را معرفی کرد. فیلم «کر» همچنین در ژان و در جشنواره Karatsu International Film Festival 2025 جایزه بهترین فیلم‌برداری را به دست آورد. هیأت‌داوران این جشنواره در بیانیه پایانی خودار: «فره‌رذاری شاعرانه، تصویرپردازی بدیع، بازی‌های درخشان و رنگ‌آمیزی منحصر به فرد» فیلم تمجید کردند. این فیلم در یازدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مونته‌ویدئو (11th Montevideo World Film Festival) در کشور آرژوئنه نیز موفق به دریافت جایزه بهترین فیلم کوتاه داستانی شد. ساخته سجاد سلیمانی در جشنواره‌های معتبر آمریکایی نیز جوایز «فیلمساز آسیایی برگزیده» و «دستاوردهنری در بخش فیلم کوتاه» از آن خود کرد. «کر» همچنین در جشنواره‌های D.I.Y. Film Fest (USA) و RTF Realtime International Film و Festival (UK) موفق به دریافت تقدیر ویژه هیأت‌داوران و جایزه Honorable Mention شد، هم‌زمان با آماده‌سازی «کر» برای حضور در چند جشنواره بین‌المللی دیگر، پوستر فیلم که طراحی آن را حدیث‌داداشی در عهده داشته، رونمایی شد.

■ ■ ■

جبل:

صداوسیما یک رسانه بی‌جهت نیست

رئیس سازمان صداوسیما گفت: رسانه ملی یک رسانه خنثی نیست، رسانه ملی یک سازمان رسانه‌ای بی‌جهت نیست، جهت ما جمهوری اسلامی ایران و وحدت مردم است. جهت سازمان صداوسیما حفظ اتحاد و انسجام مردم است. به گزارش ایسنا، پیمان جبلی در حاشیه جلسه دیروز هیأت‌دولت، در جمع خبرنگاران افزود: ما نمی‌توانیم نسبت به حرکت‌هایی که به انسجام و وحدت مردم لطمه‌ودار می‌کند، بی‌تفاوت باشیم. این جزو رسالت‌های سازمان صداوسیما نیست.

■ ■ ■

احراز شهادت تمام شهدای جنگ ۱۲ روزه از سوی بنیاد شهید

رئیس بنیاد شهید و امور ایثارگران گفت: همه شهدای جنگ تحمیلی ۱۲ روزه طرف بنیاد شهید احراز شهادت شده‌اند. به گزارش ایبنا، سعید اوحدی در پایان جلسه هیأت دولت در جمع خبرنگاران گفت: در خصوص شهدای جنگ ۱۲ روزه در بنیاد شهید تصمیم گرفته شد و تأکید کردیم آن فرایندی که در خصوص احراز شهادت بر اساس نظر استانداری هابودار احذف کنند. وی ادامه داد: تأکید ما این است که تصمیمی که برای بیمه تکمیلی جامعه ایثارگری گرفتیم اگر عزیزی به مرکز غیر طرف قرار داد مراجعه می‌کنند ظرف ۲۲ ساعت هزینه‌بده آن‌ها بازگردانده شود.

■ ■ ■

«ببعی قهرمان» راهی آمریکا شد

نیز به نمایش گذاشته خواهد شد. به گزارش روابط عمومی سازمان هنری رسانه‌ای اوج، انیمیشن «ببعی قهرمان» به کارگردانی حسین صفرازادگان و میثم حسینی و تهیه‌کنندگی محمدمهدی مشکوری در جشنواره بین‌المللی فیلم مستقل نیوزیلند (NZ Indie Film Festival) موفق شد عنوان بهترین انیمیشن را از آن خود کند. این جشنواره با هدف حمایت از فیلم‌سازان مستقل از سراسر جهان برگزار شده است. «ببعی قهرمان» همچنین در جشنواره Universal Film Festival آمریکا به بیش از ۱۸ سال سابقه برگزاری دارد، برای نمایش انتخاب شده است. این رویداد در ۲۶ سپتامبر در شهر نیویورک برگزار خواهد شد و با ترکیبی از برنامه‌های حضوری و مجازی، فرصتی برای معرفی فیلم‌سازان مستقل فراهم می‌کند. «ببعی قهرمان» محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج است که با مشارکت موسسه «قاب رویا» و همکاری شرکت رانیمون مدیا به تولید رسیده است.

نگاهی انتقادی به فیلم «جزایر قناری»؛

بازتولید الگوی تکراری «پژمان جمشیدی»

محمد تقی زاده

در حال حاضر سه فیلم ناجور، ها، خانه ارواح و جزایر قناری در حال نمایش است که اتفاقی نه بی‌نظیر امسا کم‌نظیر برای یک بازیگر سینما محسوب می‌شود. فیلم «جزیره قناری» و «خانه ارواح» دو فیلم از آخرین فیلم‌هایی هستند که پژمان جمشیدی در آن‌ها حضور داشته است. «جزایر قناری» با شروعی ضعیف در گیشه حدود ۱۴ میلیارد تومان فروش داشته است. «خانه ارواح» با پخش‌کننده‌ای نوپا و سر حال به نام مهرگان فیلم، در سه ماه گذشته فروشی ۲۸ میلیاردی داشته است. با توجه به هزینه‌های بالای ساخت فیلم و دستمزد بازیگران مطرحی چون پژمان جمشیدی، فروش این دو فیلم روی هم رفته به ۴۰ میلیارد نمی‌رسد! این شکست‌نشان دهنده پایان دوران پژمان جمشیدی است؟

جزایر قناری اولین فیلم سینمایی

عادل معصومیان در مقام کارگردان است که پیش از این سابقه دستکاری در چند پروژه نمایش خانگی از جمله «عالیجناب»، «رقص روی شیشه»، «ماتادور» و ... را داشته و حالا در کنار حسین مهکام که نویسنده و تهیه‌کننده کار است، موفق شده نخستین کار بلند سینمایی خود را زانر کمدی به عنوان گونه سینمایی محبوب توده مردم ایران در این سال هایسازد.

نکته جالب در باره نویسنده جزایر قناری، تغییر مسیر و چرخش ناگهانی او به یک مسیر کاملاً مختلف و متضاد است. حسین مهکام که سینمادوستان او را بساخت‌آثار تجربی و روشنفکرانه‌ای چون «آندرلینک»، «بی‌حسی موضعی» و «احمد به‌نتهایی» به یاد می‌آورند حالا در یک چرخش ناگهانی که گویی همسو با ذائقه سینماورهای ایرانی است به سراغ ساخت آثاری چون عینک قرمز و جزایر قناری رفته که ۱۸۰ درجه با

خاستگاه قبلی این فیلمساز متفاوت است؛ به نظر می‌رسد همان دلیلی که باعث شد کیانوش عیاری از فیلمسازان با سابقه سینمای اجتماعی و رئالیستی ایران به سراغ ساخت فیلمی چون ویلای ساحلی برود، همان باعث شده که مهکام جوان‌تر نیز به سراغ جزایر قناری و سینمای کمدی پراقبال و بفروش این روزهای سینمادوستان ایرانی برود.

داستان جزایر قناری پیرامون دو زندانی است که به‌طور موقت از زندان آزاد شدند که یک محموله مواد مخدر پیدا کنند و آن را به یک پدرخوانده قدرتمند و ثروتمند تحویل دهند. پدرخوانده مافیاد در این فیلم پژمان جمشیدی است که برخلاف فیلم‌های کمدی دیگر که نقش‌یکی از زوج‌های کمدی را ایفا می‌کرده در اینجا گویی

یک سطح بالاتر رفته و علاوه بر نوعی بلوغ در بازیگری‌اش شاهدار، تقای نقش‌اونیز در این پروژه سینمایی هستیم.

تحلیل فیلم

فیلم خلاقیّت‌ها و ایده‌های بانمک و جدیدی دارد و این علاوه بر انتخاب بازیگران از بهرنگ علوی و بیژن بنفشه‌خواه تا جمشیدی و میرعلی در نقش‌های جدید، در ایده‌های روایی و دیالوگ‌ها نیز قابل‌ردیابی است برای مثال، تکه کلام‌های بازیگران و دیالوگ‌های آنها اگر چه در برخی مواقع برگرفته از ترندهای فضای مجازی است اما در برخی سکاس‌ها، لحظات شیرین و جذابی را خلق می‌کنند برای نمونه سکاس عروسی پژمان جمشیدی و رویا میرعلی که با تغییر چهره بنفشه‌خواه و علوی همراه شده از لحظات بانمک و جذابی است که در آوننس فیلم نیز قابل‌مشاهده‌است.

فیلم جزایر قناری که باقصه‌ای از یک ماجرای مافیایی، فیلمی طنز را پیش چشم مخاطبان می‌گذارد؛ درباره دوزندانی به نام‌های بیژن و نعیم است که به‌دستور و موافقت رئیس یک باند مافیایی قدرتمند به نام منوچ، به‌طور

موقت از زندان آزاد می‌شوند. هدف این آزادی، به پایان رساندن یک مأموریت نیمه‌تمام و مهم است. اما همان‌طور که انتظار می‌رود، اوضاع مطابق برنامه پیش نمی‌رود و مأموریت ساده به زنجیره‌ای از موقعیّت‌های پیچیده و غیرمنتظره تبدیل می‌شود...

جزایر قناری فیلمی در ژانر کمدی است و این را از همان پوستر فیلم می‌توان به‌خوبی دریافت. پژمان جمشیدی به‌عنوان بازیگر مشترک بیشتر آثار کمدی روی پوستر فیلم روی یک پیکان آلبالویی لم داده و بهرنگ علوی، بیژن بنفشه‌خواه و رویا میرعلی بازیگران اصلی فیلم هستند. استفاده از زوج علوی و بنفشه‌خواه به‌عنوان زوج اصلی فیلم برای نخستین‌بار در سینمای ایران، ایده جذابی بوده که باعث همراهی مخاطب با فیلم و مشاهده طنزای این دو بازیگر شیرین و بامزه شده‌است. علوی با هیبیت چاق و چله‌تر و بنفشه‌خواه با همان شمایل لاغر مردنی مکمل‌های جذابی شدند که قرار است موتور پیش‌برنده فیلم باشند.

نقد فیلم

مشکل اصلی فیلم شاید در روایتگری آن باشد وقتی که در مقطعی دچار لکنت می‌شود و مسیر روایی خود و لحن و ریتمش عوض می‌شود برای نمونه در میانه فیلم و از لحظاتی تمرکز فیلم از زوج اصلی به سمت روایت شخصیت جمشیدی می‌رود و در اینجا این عدم انسجام تاحدی تماشاگر همراه را دچار شوک می‌کند که سرنوشت این دو کاراکتر بامزه فیلم چه شد و پیکاره چرا مافیای فیلم جای آنها را می‌گیرند و در ادامه دوباره به‌طور ناگهانی قصه به زوج کمیک خود برمی‌گردد.

مسئله جنسیت یکی از مضامین مهم فیلم جزایر قناری است به‌طوری‌که حتی می‌توان آن را برای کودکان و نوجوانان زیر پانزده سال ممنوع و محدود کرد. دو شخصیت اصلی فیلم یعنی نعیم و بیژن به‌نوعی جزواقلیت‌های جنسی هستند، منوچ با بازی پژمان جمشیدی از دواجی نامتعارف داشته و دیالوگ‌های فیلم در برخی اوقات به‌نحوی آشکار جنسیت‌زده می‌شوند تا مشخص شود این گونه شوخی‌ها و شخصیت‌ها از عوامل اصلی جذابیت و جزو هدف‌گذاری‌های اولیه و

شماره ۱۹۸۵ / پنجشنبه ۶ شهریور ۱۴۰۴ / ۴ ربیع‌الاول ۱۴۴۷ / ۲۸ آگوست ۲۰۲۵

مهم‌سازندگان جزایر قناری بوده‌است. در پایان دو سؤال از سازندگان جزایر قناری به ذهن تماشاگران متبادر می‌شود نخست آنکه اصولاً عنوان جزایر قناری چه ارتباط معنایی و تماشیکی با فیلم داشته و چقدر فضا و روح‌قصه جزایر قناری به این نام ارتباط پیدا می‌کند. دوم اینکه فیلم باچه منطق و توجیهی پایان‌بندی شده است وقتی سرنوشت خیلی از شخصیت‌ها داستانک‌ها و قول فیلم‌نامه‌نویس‌ها کاشت‌های داستانی مشخص نشده و به یکباره رها می‌شود. این گونه ایرادات ریزودرشت باعث شده که نخستین اثر معصومیان بیشتر اثری تجاری محسوب شود و آن چنان روی هنری و سینماتیک آن نشود بحث و نقد جدی کرد.

نظرات تماشاگران درباره فیلم

در انتها برخی از نظرات کاربران در فضای مجازی استخراج و ارائه شده‌است:
* خیلی خیلی خیلی ضعیف و حوصله‌سربر و بی‌محتوا. نام فیلم اصلا از ربطاتی به فیلم نداره و منظور نویسنده و کارگردان روا از فیلم‌نامه اصلا متوجه نشدیم.

* من همیشه فیلم کمدی میرم سینما که خنده بیشتری داشته باشه ولی این فیلم اینقدر بی‌سرو و بی‌مزه بود که اصلا خنده‌ناداشت و آخرش که تموم شد هم همه مردم اینجوری بودن که چی شد

و اینقدر فیلم کوتاه شده بود که فکر کنم ۷۵ دقیقه بود.

* خیلی فیلم بی‌مزه‌ای بود اصلا خوب نبود.

* بدترین بی‌محتو‌ترین فیلمی بود که توی زندگیم دیدم.

* با احترام به هنرمندان این فیلم، بسیار بی‌محتوا و ضعیف بود اصلا ارزش دیدن نداره.

* فیلم گفت کمدی. فیلم داستان و محتوای بسیار ضعیفی داشت.

* واقعا عالی فقط پژمان جمشیدی عالی بود به فیلم جزایر قناری امتیاز ۹ از ۱۰ میدیم یک نمره کم کردم چون ۱۰ مال خداسدت ولی فیلمش خیلی عالی بود.

* از فیلم‌هایی که هم‌زمان اکران شدن حداقل خیلی بهتر بود و به نسبت اون‌ا کمدی‌تر بود.

حضور «دیگری» بر منطق موقعیت مستولی می‌شود.

جایی که آدم‌ها نسبت به یکدیگر حس مبهمی از آشنایی و غریبگی را برپرز داده و امر پیش‌بینی‌ناپذیر بر تمامی عرصه‌های زندگی روزمره چیرگی می‌یابد.

در نهایت می‌توان گفت نمایش خط چشم، نوعی بازگشت به آن شکل از کنش اجرایی است که از رئالیسم صحنه‌ریگردان است و چندان مقهور منطق باز‌نمایی واقعیت زندگی روزمره نمی‌شود. به کارگیری فضایی گروتسک و نمایشی تمام‌عیار از جنگی وضعیت که ناگزیر منطقی به نظر می‌آید سیاست اجرایی کارگردان جوان این نمایش است.

اجرا با آن شیطنت پسامدرنیستی و شوخ‌طبعی دلنشین بسااستخار گرایانه‌اش مقدمه خلق یک نمایش اپزود ایرانی است. خط چشم را می‌شود یک ماجراجویی تئاتری دانست که این شمه‌ها در خلوت سالن انتظامی خانه هنرمندان برای مخاطبان به نمایش گذاشته شده‌است. اجرایی که باهمدلی یک گروه دانشجویی تئاتر، برای اولین‌بار در جشنواره تئاتر «ردی‌بهشت» دامغان بر صحنه آمد و توانست نظر دانشجویان، داوران و منتقدان را به خود جلب کند.

این اجرا که با کمینه‌گرایی در طراحی صحنه، حرکت ریاضیات‌وار با بازیگران در خطوطی مشخص تعبیه شده است تا طغزی کناپی، جنگج بودن موقعیت آدم‌ها را در جهان بی‌رحم و منطقی این روزها گوشزد می‌کند و در مدت زمانی یک‌ساعته، تماشاگران خویش را بسرگرم کرده و تجربه‌ای فراموش‌نشدنی از تماشای یک اجرای تجربه‌گرایی جمع‌وجور را امکان‌پذیر می‌سازد.

به هر حال راه‌ما به فراگیری ابتذال است و هجوم بلاگرها و سلبریتی‌ها به صحنه از برای تسخیر همان اندک فضای باقی مانده خلاقیّت. اجرایی چون «خط چشم» از حاشیه‌های تئاتر می‌آیند و بدون نام‌های آشنا، در تقلا هستند مقابل این ابتذال مقاومت کنند.

بنابراین با تمامی کاستی‌های قابل ذکر، همچنان این شکل از اجرا که تأثیرپذیری‌اش را از نسل گذشته کتمان نمی‌کند و در پی یافتن شیوه‌اجرایی مطلوب خویش است، بر بسیاری از نمایش‌های به اصطلاح حرفه‌ای این روزها که تکرار همان راه‌های قدیم‌است رجحان دارد.

نمایش خط چشم با فانتزی و جهان غریب‌آشنایی که می‌سازد در کار فریب‌دادن ما نیست. این ارزش والاّی است و می‌بایست قدر دیده شود. در جایی که پول حرف‌اول را می‌زند و سالن‌ها به وضعیت رقت‌باری از سطله‌بسترمایه بدل شده، همان بهتر که دور از هیاهوی شهر به فضای خلوت سالن انتظامی خانه هنرمندان قدم بگذاریم و به تماشای اجرایی بنشینیم که فروپاشی یک خانواده ایرانی را سرخوشانه به نمایش می‌گذارد و ملال زندگی را ملال انگیز بر صحنه اجرا نمی‌کند.

درباره نمایش «خط چشم» نازنین سالاری فر

اغراق‌های کنترل‌شده یک خانواده فروپاشیده

میانسال و اغواگر، در حال کشیدن خط چشم و حرکات تندسرو کردن.

این زن که رفتاری ملانکولیک دارد، حسی از بی‌ثباتی اطمینان‌بخش منتقل کرده و همان‌طور که بر یک چهارپایه ایستاده، تلاش دارد بر فراز همه چیز و همه کس باشد و اوضاع را تحت کنترل خویش درآورد. جالب آن که فرزندان این خانه، هر کدام با وضعیت بغرنجی که دارند برای بر دوش‌خانه بوده و می‌بایست فکری به حال و روزشان شود.

پسر که یوسف نام دارد و نقشش را «امیر نجاتی» بازی می‌کند با گذاشتن یک چهارپایه بر سر به زیرزمین می‌رود و به شکل پنهانی از حیاط پشتی خانه همسایه، میوه و سبزیجات می‌دزد. مردی کودک‌سنان با بهره‌وشی پایین که هویج پوست می‌کند و باولع آن را به نیش می‌کشد و گاهی در باب وضعیت خانواده حرف‌های بی‌ربط و حکیمانه می‌زند.

یوسف با میلی سرکوب‌شده به هنگام ملاقات با دختر غریبه‌ای که به آنجا آمده، سعی در اغوایش دارد و از این‌باب نشان می‌دهد موقعیت مردسالارانه حتی با وجود یک انسان کنده‌خمن می‌تواند بازتولید شود. با دختر خانواده که سده‌ها نام دارد نقش او را یاسمن مومنی ایفا می‌کند و قبل از این‌یک پای خود را قطع کرده و تلاش دارد از افلیج بودنش فرصتی برای جلب توجه و غارت دیگران بسازد. اما این وضعیت به ظاهر باثبات خانوادگی نمی‌تواند تابد به این شکل ادامه یابد و لاجرم تغییرات آغاز می‌شود.

باورود دختری که خود را مریم معرفی می‌کند

